

fører neppe til noget Resultat. Vil man stille Teatret saaledes, at det virkelig kan gøre Forsøget, og at man virkelig kan faa en Styrelse, som vil paatage sig dette Forsøg, maa man sige: Prøv blot med det samme Tilskud som hidtil. Det er jo omtrent det samme Tilskud som hidtil, der her er foreslaaet. Der er i Virkeligheden for Rigsdagen ikke noget at risikere ved dette Forsøg, Staten kommer ikke af med flere Penge end hidtil, og der er dog en Mulighed for, at Staten kan komme af med færre.

Det ærede Medlem nævnte, at Teatret ikke i Lønningssager maatte stilles frit, saa at det uden videre kunde forhøje Lønningerne i de 5 Aar. Det er jeg enig med det ærede Medlem i. Det er et af de Punkter, som vil blive Genstand for Regulatorbehandling. Lovforslaget nævner jo udtrykkelig, at der skal udstedes Regulatorer, og det vil sikkert netop være et af de Punkter, hvor dette vil ske. For Resten er der flere af lignende Art, som man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa. Dette Lovforslag egner sig ikke til Fastsættelse af Lønningbestemmelser, og det maa derfor være henvist til Regulatorer.

Det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) mente, at det var alt for lidt, naar der her stod, at Stats-teatret drives under Ministerens Overtilsyn. Han mente derimod, at Ministeren maatte beholde sit Ansvar. Det gør Ministeren ogsaa fuldt ud. I denne Sag som i alle andre Sager har Rigsdagen Ministeren at holde sig til, og det vil blive saaledes ogsaa fremdeles. Det ærede Medlem mente, at et halvt Aars Opsigelsesfrist for Styrelsen var for meget. Det er et Punkt, man kan tale om, men nogen Frist maa der være, ellers kan Styrelsen ikke finde sig i sit Arbejde, og Styrelsen maa heller ikke blive udsat for, at Stemninger, som paa Teateromraadet jo ere meget stærkt skiftende, kunne gøre sig gældende paa en saadan Maade, at de Mænd, der sidde i Styrelsen, kunne sættes fra Arbejdet, fra Stillingen i Løbet af meget kort Tid. Det ærede Medlem havde ellers god Tro til, at Teatret kunde klare sig med den her foreslaaede Ordning. Han mente endog, at der kunde samles et Overskud, som man kunde dele ud til Provinsbyerne. (Afbrydelse.) Ja, det ærede Medlem talte om, at der muligvis kunde samles et Overskud, og det kunde man saa til sin Tid yde til andre Scener. Her skal jeg blot nævne, at det ikke er saa heldigt at sælge Huden,

inden man faar skudt Bjørnen. Lad os nu først se at faa dette Overskud. Der skal nok blive rigelig Brug for det, det tvivler jeg ikke om.

Ogsaa det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) var stærkt inde paa Spørgsmaalet om Statens Støtte til Provinsscener. Han talte meget stærkt for, at Staten skulde støtte Scenen i Aarhus. Jeg vilde helst, at man, inden man gik til at støtte andre Scener end Statens egen, var kommen ind paa det Princip i det hele taget, at Staten støttede Kunsten blot ved at yde Tilskud til private Scener. Naar Staten selv skal drive Teater, er det efter min Formening mindre heldigt, at Staten samtidig skal give Penge ud til at støtte private Scener. Men i alle Tilfælde er det jo et Spørgsmaal, der ikke hører sammen med dette Lovforslag, og et Spørgsmaal, som maa være forbeholdt til senere Overvejelser. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds talte stærkt for, at Aarhus skulde være et Sted, hvor der blev et Centrum for Kulturen, for Aandslivet her i Landet, ved Siden af det københavnske Centrum, og i den Henseende er jeg ikke saa uenig med det ærede Medlem. Jeg tror heller ikke, det er saa heldigt at strø Statens Anstalter ud over Landet, man skulde hellere samle dem, og Aarhus er nu en Gang næst efter København den største By i Landet, og er i Virkeligheden et Centrum for Jylland. Men dette er jo noget, som mere er en Henstilling til Rigsdagen som Helhed ved Overvejelsen af andre Ting end denne Sag, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds dvælede meget ved hele sin Betragtning af Teaterkunsten og var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Statens Forhold til Driften af Teatret burde løsnes. Det ærede Medlem talte om, at Einar Christiansen paa Forhaand havde frasagt sig alt Ansvar ogsaa for den her foreslaaede Ordning. Jeg tror dog ikke, det ærede Medlem her har saa ganske Ret. Det, Einar Christiansen helst saa, var en Scene mere, nemlig en Scene for Skuespillet. Men naar han ikke kan faa det, er han temmelig enig, om ikke fuldtud enig i, at den Ordning, som her foreslaas, er den næstbedste. Han ønsker naturligvis helst to Scener, det mener han er det allerbedste. Men han mener dog, at naar det ikke kan naas, maa det, der her foreslaas, være at foretrække for den nuværende Tilstand. Det ærede Medlem talte